

Єрмоленко А.О., Нагібін А.А.

студенти,

Науковий керівник: Гуз А.М.

доктор історичних наук, професор,

Національна академія Служби безпеки України

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Державна інформаційна політика є важливою складовою зовнішньої і внутрішньої політики країни та охоплює всі сфери життєдіяльності суспільства. Бурхливий розвиток інформаційної сфери супроводжується появою принципово нових загроз інтересам особистості, суспільства, держави та її національній безпеці [1].

Законодавчі норми у цій сфері істотно впливають на нормативно-правове регулювання відносин між суспільством, його членами та державою, між фізичними та юридичними особами тощо. Тобто на сучасному етапі інформаційні відносини виступають, з одного боку, зовнішнім проявом будь-яких відносин у житті країни, суспільства та громадян, з іншого – тими підвалинами, на яких формується законодавство в інших сферах їх існування.

Під час створення сучасної та ефективною системи забезпечення інформаційної безпеки істотного значення набуває наявність відповідної нормативно-правової бази, без якої неможливо охопити усі сфери життєдіяльності суспільства в рамках єдиного правового поля, розробити загальнонаціональну концепцію розвитку держави й ефективно реалізовувати політику національної безпеки в інформаційній сфері [2, с. 367].

У зв'язку з цим останнім часом органи державної влади та науковці приділяють значну увагу обговоренню проблем удосконалення правового забезпечення інформаційної безпеки України. Дане правове забезпечення створюється сукупністю системи правового регулювання забезпечення інформаційної безпеки та процесу формування цієї системи.

Система правового регулювання інформаційної безпеки, у свою чергу, включає масив правових норм, які регулюють відносини в даній сфері, правовідносини, що виникають на основі застосування правових норм, та відповідні правозастосовчі акти. Правові норми складають базу забезпечення інформаційної безпеки і визначають ефективність діяльності держави, суспільства та окремих громадян із захисту національних інтересів України в інформаційній сфері. У склад цієї бази включаються і норми міжнародних договорів України, закони України, акти Президента України, Постанови уряду, нормативні акти органів державної влади, які регулюють відносини у даній сфері [3, с. 1-2].

Аналіз чинної нормативної бази показує, що поняття «інформаційна безпека України» досить широко застосовується в Конституції України та низці інших нормативно-правових актів, підготовлених і затверджених Верховною

Радою, Президентом України, Кабінетом Міністрів, центральними органами виконавчої влади. Так, ст. 17 Конституції наголошує, що забезпечення інформаційної безпеки – «одна з найважливіших функцій держави, справа всього українського народу» [4], а Закон України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» проголошує, що «інформаційна безпека є невід'ємною частиною політичної, економічної, оборонної та інших складових національної безпеки» [5]. У ст. 23 «Воєнної доктрини України» прямо вказується, що «здійснення заходів щодо забезпечення інформаційної безпеки є одним із основних завдань Збройних сил України в мирний час». В ст. 20 зазначається, що характерними рисами сучасної збройної боротьби, є «зростання ролі і значущості протиборотства в інформаційній сфері, використання новітніх інформаційних технологій» [6].

У ст. 13 Закону України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» надається визначення поняття: «інформаційна безпека – це стан захищеності життєво важливих інтересів людини, суспільства і держави, при якому запобігається нанесення шкоди через: неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується...»

Відносини інформаційної безпеки урегульовані і Законом України «Про державну таємницю», який регулює суспільні відносини, пов'язані з віднесенням інформації до державної таємниці, засекречуванням, розсекречуванням її матеріальних носіїв та охороною державної таємниці з метою захисту національної безпеки України. Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» регулює відносини у сфері захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, визначає повноваження державних органів у сфері захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах. Окремо серед нормативних актів, що регулюють сферу забезпечення інформаційної безпеки держави, слід виділити Закон України «Про захист суспільної моралі» від 20 листопада 2003 р., в якому закріплені правові основи захисту суспільства від розповсюдження продукції, що пропагує культ насильства, жорстокості, порнографії та негативно впливає на суспільну мораль [7].

Розвиток та подальше вдосконалення інформаційного законодавства у сфері забезпечення інформаційної безпеки України пов'язане з розробкою нових законів та інших нормативно-правових актів, спрямованих на заповнення прогалін у правовому регулюванні суспільних відносин в інформаційній галузі, зокрема, з введенням в законодавство нових понять, які застосовуються в інформаційно-телекомунікаційних технологіях, з усуненням внутрішніх протиріч, які виникли у зв'язку з підписанням Україною міжнародних угод, що стосуються зазначених питань [8].

Список використаних джерел:

1. Нормативно-правові засади системи забезпечення інформаційної безпеки України як необхідна передумова законності її функціонування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://westudents.com.ua>.
2. Підручник / [Остроухов В.В., Петрик В.М., Присяжнюк М.М. та ін. ; за заг. ред. Є.Д. Скулиша]. – К. : КНТ, 2010. – 776 с.
3. Стрельцов А.А. Обеспечение информационной безопасности России. Теоретические и методологические основы / Под ред. В.А. Садовниченко и В.П. Шерстюка. – М., 2002.
4. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.viche.info/journal/1159>.
5. Про Концепцію Національної програми інформатизації: закон України від 04.02.1998 р. № 75/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27-28. – Ст. 182.
6. Про Воєнну доктрину України : указ Президента України від 15.06.2004 р. №648/2004.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/648/2004>
7. Нормативно-правові засади інформаційної безпеки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://helpiks.org>.
8. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 рр.: Закон України від 09.01.2007 № 537-V // Відомості Верховної Ради. – 2007. – № 12. – Ст. 102.
9. Розпорядження Кабінет Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 386-р. «Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

Єрмоленко А.О., Нагібін А.А.

студенти,

Науковий керівник: Гуз А.М.

доктор історичних наук, професор,

Національна академія Служби безпеки України

ПІРАТСТВО ЯК ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКИХ І СУМІЖНИХ ПРАВ

З появою Всесвітньої павутини, проблема захисту авторського права набула великого масштабу, тому що доступ до мережі Інтернет став вільним в не залежності від країни світу. Таким чином, порушення права інтелектуальної власності відбувається попри всі міжнародні договори та нормативно-правові акти. Отже, проблема захисту авторського права у сфері кінематографії – є дуже актуальним питанням на сьогоднішній час.

Найсерйознішою проблемою є недостатня боротьба української влади з інтернет-піратством. Торент-трекер ExtraTorrent.com, сервери якого розташовані в Україні, є 76-м за аудиторією сайтом в Індії та входить до ТОП-200 найбільш відвідуваних сайтів у шести інших країнах (зокрема, Сполученому Королівстві та Австралії), що свідчить про те, що Україну тепер сприймають як «безпечну гавань» для інтернет-піратів, що працюють на інші ринки світу. У 2012 році в Україні за інтернет-піратство не засудили жодної людини. У січні 2012 року в межах кримінального розслідування були вилучені сервери EX.UA, що є 12-м за аудиторією сайтом України та великим джерелом